

kommende Skovridere, og det lægger jo uhyre Beslag paa deres Tid, som burde anvendes mere i det fri og mindre med Skrivier i det forfærdelig bureaukratiske Regiments Tjeneste, som er indført i hele Skovbruget. Som en Mærkelighed for Budgettet maa jeg maaſte endnu anføre, at Fjægersborg Dyrehave og Charlottenlund indbringe den betydelige Indtægt af 56,000 Kr. aarlig, en Indtægt, som jo for en stor Del fremkommer gennem Forpagtninger af de forskellige Lokaliteter derude. Men samtidig ere Udgifterne 48,000 Kr., saa at der selv af denne meget store Indtægt bliver meget lidt tilbage for Statskassen. En anden Mærkelighed paa Budgettet, som jeg maaſte maa fremhæve, er, at Jagtindtægten for alle Statens Stove er sat til 5,500 Kr. og Udgiften til 5,000 Kr., der bliver altsaa kun 500 Kr. til Rest.

Disse Bemærkninger har jeg tilladt mig at gøre i Haab om, at den ærede Jordbrugsminister, som ikke alene skulde tage sig af Agerdyrking, ogsaa vil se lidt hen til Skovbruget, da det jo er af største Interesse for det private Skovbrug, at Statens Skovbrug ledes saaledes, at det bliver til det hele Skovbrugs Vel. Vore Interesser ere jo i den Henseende solidariske.

Maa jeg derefter gaa over til § 23 og henlede det høje Rigs Opmærksomhed paa, at der paa Marineministeriets Budget findes opført under „Ekstraordinære Bygningsarbejder“ Udgiften til et Skib paa Bestyksten, bestemt til at støtte Fyrvesenet der, og i Forbindelse dermed faar Oplysningen af Farvandet Slugen, der løber inden for Horns Rev. Jeg har i tidligere Aar gennetagne Gange opfordret den ærede Minister til at søge gennemført en passende Belysning af dette Farvand. De Ulykker, der have hjemløst Fiskeribefolkningen paa Bestyksten, vilde for en stor Del have været undgaaede, naar en passende Belysning af dette Farvand havde fundet Sted. Jeg er derfor den ærede Minister taknemmelig for hans Forslag og haaber, det maa kunne gennemføres. Jeg skal samtidig erindre om, at den ærede Minister vistnok for 2 Aar siden forsøgte Gennemførelsen af et lignende Forslag, men det Skib, han da forlangte for at kunne udlægge Vægstønder paa passende Steder, blev den Gang nægtet. Den

ærede Minister har nu forlangt en mindre Bevilling til et mindre Skib i samme Djemed. Hvorvidt denne Begrænsning er tilraadelig, tør jeg ikke sige. Ministeren siger selv, at dette Skib ikke saa godt vil kunne opfylde de Fordringer, der stilles til det, som det tidligere foreslaaede Skib, men han mener, at det har mindre at betyde, at Skibet kun kan slæbe en enkelt Vægstønde ind ad Gangen, da man jo kan tage den ind i Tide, inden Vinteren kommer. Dette Forhold er af største Betydning for hele Fiskeribefolkningen, ikke paa et enkelt Sted, men for hele den Fiskeribefolkning, der i større Fartøjer søger til Fiskeriet ved Bestyksten, og jeg tror, det kunde blive skæbnesvangert, om man tog disse Vægstønder ind, før det var absolut nødvendigt. Jeg vilde derfor ønske, at den ærede Minister var bleven staaende ved sin Fordring om et større Skib, som fuldt ud kunde fyldestgøre de Fordringer, som han selv i sin Tid mente maatte kunne stilles til det.

For ærede Medlemmer vilde jeg fremdrage denne Sag, thi den vedrører hele Fiskeribefolkningen fra Frederikshavn og nedad Bestyksten. Der forlanges stadig store Beløb til Stabelse af Fiskerihavne, og jeg kan give disse Fordringer min fulde Tilslutning, men inden vi blive enige om, hvor store Beløb vi ville anvende derpaa, og hvor de skulle anvendes, burde vi dog først og fremmest koncentrere vor Kraft paa at styrke Forholdene, hvor Støtte alt findes nu. Som det nu er, søger hele den søgaaende Del af Fiskeribefolkningen paa visse Tider af Aaret ned til den rige Fiskeplads Nord for Horns Rev. Under opkommende Storm ere de uhyre vanskeligt stillede, naar de ikke let kunne søge Havn. Dette vilde lettes dem, naar man kan oplyse dette Farvand „Slugen“ inden for Horns Rev, men det kan selvfølgelig kun ske, naar Ministeriet har tilstrækkelig Dampkraft til sin Raadighed for at kunne befølge og vedligeholde Belysningen af dette Farvand. I Forbindelse hermed staa selvfølgelig, at Fiskerihavnen ved Esbjerg udvides, hvortil der jo ogsaa er forlangt Midler paa Finansloven af den højtærede Indenrigsminister. Det var uhyre kortsynet, da man i sin Tid anlagde den nuværende Fiskerihavn ved Esbjerg, at man gjorde den saa lille,